

	<p>Πνευματικά Σημειώματα</p> <p>Ἱεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης</p>	<p>Πνευματικά Σημειώματα:</p> <p>Εβδομαδιαία ηλεκτρονική έκδοση Ἱεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος</p> <p>Ἔτος 1ο / Τεύχος: 52 Πέμπτη 16η Ἰανουαρίου 2025</p> <p>Μαλαχίου Προφήτου, Γορδίου Μάρτυρος (3η Ἰανουαρίου π. ἡμ.)</p>
---	--	--

Πνευματικά Σημειώματα

Εὐαγγέλιο τῆς Κυριακῆς

Κυριακή τῶν Θεοφανείων

Ματθαίου κεφ. γ' 13-17

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παραγίνεται ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην πρὸς τὸν Ἰωάννην τοῦ βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ, ὁ δὲ Ἰωάννης διεκώλυεν αὐτὸν λέγων· ἐγὼ χρεῖαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρὸς με; ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν· ἄφες ἄρτι· οὕτω γὰρ πρέπειν ἐστὶν ἡμῖν πληρῶσαι πᾶσαν δικαιοσύνην· τότε ἀφήσιν αὐτόν· καὶ βαπτισθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἀνέβη εὐθὺς ἀπὸ τοῦ ὕδατος· καὶ ἰδοὺ ἀνεώχθησαν αὐτῷ οἱ οὐρανοί, καὶ εἶδε τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ καταβαῖνον ὡσεὶ περιστερὰν καὶ ἐρχόμενον ἐπ' αὐτόν· καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῶν οὐρανῶν λέγουσα· οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα.»

Μετάφραση

Ἐκεῖνο τὸν καιρὸ, ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆ Γαλιλαία στὸν Ἰορδάνη, πρὸς τὸν Ἰωάννη γιὰ νὰ βαπτιστεῖ ἀπ’ αὐτόν. Ὁ Ἰωάννης ὅμως τὸν ἐμπόδιζε λέγοντάς του «Ἐγὼ ἔχω ἀνάγκη νὰ βαπτιστῶ ἀπὸ σένα κι ἔρχεσαι ἐσὺ σ’ ἐμένα;» Ὁ Ἰησοῦς ὅμως τοῦ ἀποκρίθηκε «Ἄς τ’ ἀφήσουμε τώρα αὐτά, γιὰτι πρέπει νὰ ἐκκληρώσουμε κι οἱ δυὸ μας ὅ,τι προβλέπει τὸ σχέδιο τοῦ Θεοῦ». Τότε ὁ Ἰωάννης τὸν ἄφησε νὰ βαπτιστεῖ. Βαπτίστηκε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς κι ἀμέσως βγήκε ἀπὸ τὸ νερό. Κι ἀμέσως ἄνοιξαν γι’ αὐτόν οἱ οὐρανοὶ καὶ εἶδε τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ σὰν περιστέρι νὰ κατεβαίνει καὶ νὰ ἔρχεται πάνω του. Ἀκούστηκε τότε μιὰ φωνὴ ἀπὸ τὰ οὐράνια ποὺ ἔλεγε: «Αὐτὸς εἶναι ὁ ἀγαπημένος μου Υἱός, αὐτὸς εἶναι ὁ ἐκλεκτὸς μου»

Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς

Πρὸς Τίτον Παύλου Ἐπιστολὴ Κεφ. Β’ 11-14, Γ’ 4-7

Τέκνον Τίτε, ἐπεφάνη γὰρ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις, παιδεύουσα ἡμᾶς ἵνα ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, προσδεχόμενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃς ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα λυτρώσῃται ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας καὶ καθάρισι ἑαυτῶ λαὸν περιούσιον, ζηλωτὴν καλῶν ἔργων. Ταῦτα λάλει καὶ παρακάλει καὶ ἔλεγε μετὰ πάσης ἐπιταγῆς· μηδεὶς σου περιφρονεῖτω. Ὅτε δὲ ἡ χρηστότης καὶ ἡ φιλανθρωπία ἐπεφάνη τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ, οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ ὧν ἐποιήσαμεν ἡμεῖς, ἀλλὰ κατὰ τὸν αὐτοῦ ἔλεον ἔσωσεν ἡμᾶς διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας καὶ ἀνακαινώσεως Πνεύματος Ἁγίου, οὗ ἐξέχεεν ἐφ’ ἡμᾶς πλουσίως διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν, ἵνα δικαιωθέντες τῇ ἐκείνου χάριτι κληρονόμοι γενώμεθα κατ’ ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίου.

Μετάφραση

Παιδι μου Τίτε, ὁ Θεὸς φανέρωσε τὴ χάρι του, γιὰ νὰ σώσει ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Αὐτὴ ἡ χάρι μᾶς καθοδηγεῖ νὰ ἀρνηθοῦμε τὴν ἀσέβεια καὶ τὶς ἀμαρτωλὲς ἐπιθυμίες καὶ νὰ ζήσουμε μὲ σωφροσύνη, μὲ δικαιοσύνη καὶ μὲ εὐσέβεια στὸν παρόντα αἰῶνα, περιμένοντας τὴ μακαριότητα ποὺ ἐλπίζουμε, δηλαδή τὴν ἐμφάνιση τῆς δόξας τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτῆρα μας, τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Αὐτὸς ἔδωσε τὸν ἑαυτὸ του γιὰ μᾶς, γιὰ νὰ μᾶς λυτρώσει ἀπὸ κάθε ἀνομία, νὰ μᾶς καθαρῖσει καὶ νὰ μᾶς κάνει ἓνα λαὸ ποὺ νὰ ἀνήκει μόνο σ'αυτὸν καὶ νὰ καταγίνεται μὲ ζῆλο στὰ καλὰ ἔργα. Ὄταν ὁμως ὁ σωτῆρας μας ὁ Θεὸς φανέρωσε τὴν καλοσύνη του καὶ τὴν ἀγάπη του στοὺς ἀνθρώπους, μᾶς ἔσωσε, ὄχι γιὰ τὰ καλὰ ἔργα ποὺ τυχὸν κάναμε ἐμεῖς, ἀλλὰ γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Μᾶς ἔσωσε μὲ τὸ βάπτισμα τῆς ἀναγέννησης καὶ τῆς ἀνανέωσης ποὺ χαρίζει τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, ποὺ τὸ σκόρπισε πλούσια πάνω μας διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρα μας, γιὰ νὰ δικαιωθοῦμε μὲ τὴ δικὴ του χάρι καὶ νὰ κληρονομήσουμε τὴν αἰώνια ζωὴ ποὺ τὴ προσδοκοῦμε.

Σχολιασμός

Τὴ φετινὴ χρονιά ἡ ἐορτὴ τῶν Θεοφανείων τυχαίνει νὰ πέφτει ἡμέρα Κυριακή. Στὴν περίπτωσή αὐτή, ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία ἔχει θεσπίσει νὰ μὴν ψάλλουμε τίποτε τὸ ὁποῖο ἔχει σχέση μὲ τὴν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου μας, ὅπως συμβαίνει κάθε Κυριακή. Ἄντ' αὐτοῦ, ὅλα τὰ ἱερά γράμματα ἀφοροῦν τὴ μεγάλη αὐτὴ Δεσποτικὴ ἐορτὴ. Τὸν κανόνα αὐτὸν ἀκολουθεῖ καὶ ἡ εὐαγγελικὴ περικοπὴ τῆς ἡμέρας, ἡ ὁποία εἶναι αὐτὴ ποὺ διαβάζεται κάθε χρόνο στὰ Ἅγια Θεοφάνια. Τὸ σημερινὸ Εὐαγγέλιο, λοιπόν, εἶναι ἀπὸ τὸν Εὐαγγελιστὴ Ματθαῖο καὶ σὲ αὐτὸ περιγράφεται ἡ Βάπτισμα τοῦ Κυρίου μας ἀπὸ τὸν Ἰωάννη

τὸν Πρόδρομο, ἀλλὰ καὶ ἡ πρώτη ἐμφάνιση τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ.

Πρὶν ξεκινήσει ὁ Κύριος δημόσια τὸ σωτήριο ἔργο Του, πῆγε στὸν Ἰορδάνη ποταμό, γιὰ νὰ βαπτιστεῖ. Ὁ Τίμιος Πρόδρομος εἶχε ξεκινήσει, ἐκεῖ, νὰ κηρύττει καὶ νὰ προμηνύει τὴν ἔλευση τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν. Ὅσοι ἀπὸ τὸν λαὸ ἄκουγαν τὸ κήρυγμά του καὶ μετανοοῦσαν, βαπτίζονταν στὰ νερὰ τοῦ Ἰορδάνη. Τὸ βάπτισμά τους διαρκοῦσε ἀρκετὴ ὥρα, ἀφοῦ ἔμεναν μέσα στὸ νερό, μέχρι νὰ τελειώσουν τὴν ἐξομολόγησή τους.

Ὁ Ἰησοῦς δὲν χρειαζόταν νὰ βαπτιστεῖ ὅπως ὁ ὑπόλοιπος λαός. Δὲν εἶχε τὴν ἀνάγκη νὰ ἀποβάλλει ἀπὸ πάνω τὶς ἀμαρτίες του, γιατί πολὺ ἀπλᾶ δὲν εἶχε ἀμαρτίες. Γιατί τὸ ἔκανε, τότε; Πῶς ἐπέλεξε ὁ πλάστης νὰ βαπτιστεῖ ἀπὸ τὸ πλάσμα του; Τὸ γιατί μᾶς τὸ λένε οἱ Ἅγιοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, πὺρ μὲ τὴ φώτιση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐξήγησαν κάθε ἐδάφιο τῆς Καινῆς Διαθήκης.

Ὁ πρῶτος ἀπὸ τοὺς λόγους πὺρ ἀναφέρουν οἱ Ἅγιοι, εἶναι κι αὐτὸς πὺρ οὐσιαστικὰ δίνει ὁ Κύριος στὸν Ἰωάννη, ὅταν ἀρνεῖται ἀρχικὰ νὰ τὸν βαπτίσει. Ὁ Ἰωάννης, ἔχοντας καταλάβει ποιὸν ἔχει μπροστὰ τοῦ, τὸν ἐμπόδιζε νὰ βαπτιστεῖ λέγοντας: «Ἐγὼ χρειάζεται νὰ βαπτιστῶ ἀπὸ ἐσένα, κι ἐσὺ ἔρχεσαι σὲ μένα;». Ὁ Κύριος τοῦ ἀπαντᾷ αὐστηρὰ, λέγοντάς του: «Ἄφησὲ τὰ αὐτὰ τώρα. Ἔτσι πρέπει νὰ γίνει, γιὰ νὰ ὀλοκληρωθεῖ κάθε τι τὸ ὁποῖο ὁ Θεὸς θεωρεῖ ὡς δίκαιο». Ὁ Κύριος λέει ἐδῶ οὐσιαστικὰ ὅτι ἦρθε, γιὰ νὰ ἐκπληρώσει κάθε προφητεία, πὺρ εἶχε εἰπωθεῖ ἀπὸ τὸ στόμα τῶν προφητῶν γι' Αὐτόν, ὅπως καὶ ἔκανε. Καὶ τὸ βάπτισμά του ἦταν κι αὐτὸ κάτι τὸ ὁποῖο εἶχε προφητευθεῖ, ἐπομένως ἔπρεπε νὰ γίνει.

Ὁ ἄλλος πολὺ σημαντικὸς λόγος εἶναι αὐτὸ πὺρ συνέβη μόλις ἀναδύθηκε ὁ Κύριος ἀπὸ τὸ νερό. Αὐτὸ δὲν εἶναι ἄλλο ἀπὸ τὴν ἐμφάνιση τῆς Ἁγίας Τριάδος. Ἡ σημερινὴ ἐορτὴ, ἄλλωστε, ὀνομάζεται Θεοφάνεια λόγῳ αὐτοῦ ἀκριβῶς τοῦ γεγονότος. Τὴ στιγμὴ πὺρ ὁ Ἰησοῦς βγῆκε ἀπὸ τὸ νερὸ τοῦ Ἰορδάνη, ἀκούστηκε ἀπὸ τὸν οὐρανὸ ἡ φωνὴ τοῦ Θεοῦ Πατρός, ἡ ὁποία ἐπιβεβαίωνε ὅτι «Αὐτὸς εἶναι ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, τὸν ὁποῖο ἐυλόγησα». Παράλληλα, τὸ τρίτο πρόσωπο τῆς Ἁγίας Τριάδος,

«ἐν εἶδει περιστερᾶς», κατέβηκε ἀπὸ τὸν οὐρανό. Μὲ αὐτὴ τὴν ἐμφάνιση τοῦ Θεοῦ ἐπιβεβαιώνεται ἡ Θεϊκὴ ἀποστολὴ τοῦ Ἰησοῦ, ἡ ὁποία θὰ ξεκινήσει ἀμέσως μετὰ.

Κάτι ἀκόμα, τὸ ὁποῖο ἀναφέραμε καὶ παραπάνω, εἶναι ὅτι ὁ Κύριος δὲν εἶχε ἀνάγκη ἀπὸ τὴν κάθαρση τοῦ βαπτίσματος, καθότι δὲν εἶχε καμία ἁμαρτία ἐπάνω του. Ἐνας ἄλλος λόγος πὺ βαπτίστηκε, λοιπόν, ἦταν γιὰ νὰ πάρει ἐπάνω του τὴ δική μας κάθαρση. Ὅλη ἡ ζωὴ τοῦ Κυρίου μᾶς ἦταν μία πράξη ἀγάπης πρὸς ἐμᾶς. Ἀπὸ τὴ γέννησή του, μέχρι τὴ Σταύρωση καὶ τὴν Ἀνάσταση, ὅλη του ἡ ζωὴ ἦταν μιὰ θυσία γιὰ ἐμᾶς. Τὸ ἴδιο κάνει κι ἐδῶ, στὴ βάπτισή Του, ἐπωμιζόμενος τὶς δικές μας ἁμαρτίες.

Τέλος, βαπτίζεται γιὰ νὰ καθαγιάσει τὴ μiasμένη ἀπὸ τοὺς δαίμονες φύση. Ἡ κατάδυσή του μέσα στὰ νερὰ τοῦ Ἰορδάνη καθαγίασε καὶ τὴ φύση, ἡ ὁποία εἶχε μείνει, μετὰ τὴν πτώση τῶν πρωτοπλάστων, ἔρμαιο τῶν δαιμόνων. Αὐτὸ τὸ γεγονός μιμούμαστε κι ἐμεῖς, ἄλλωστε, κάθε χρόνο μὲ τὸν καθαγιασμό τῶν ὑδάτων, ὅταν ρίχνουμε τὸν Σταυρὸ στὴ θάλασσα.

Οἱ Ἅγιοι πατέρες ἀναφέρουν κι ἄλλους λόγους γιὰ τοὺς ὁποίους ἔγινε ἡ βάπτισις τοῦ Κυρίου μας, ἀλλὰ θὰ θέλαμε πολὺ χρόνο γιὰ νὰ τοὺς ἀναλύσουμε ὅλους. Ἀκόμα καὶ γιὰ αὐτοὺς πὺ ἀναφέραμε, ὑπάρχουν πολλὰ ἀκόμα πὺ θὰ μπορούσαμε νὰ ποῦμε. Ἄς κρατήσουμε ὅμως αὐτό, ὅτι ἀκόμα καὶ ἡ Βάπτισις τοῦ Σωτῆρος μας εἶναι μιὰ πράξη ἀγάπης πρὸς ἐμᾶς. Αὐτὸς δὲν κέρδισε τίποτε ἀπὸ αὐτή, ἐμεῖς ὅμως κερδίσαμε πολλά. Ὁ Θεός, ὁ Ἅγιος Τριαδικὸς Θεός, πὺ σὰν σήμερα ἐμφανίστηκε τόσο ξεκάθαρα σὲ ἐμᾶς, ἄς μᾶς εὐλογεῖ κι ἄς καθοδηγεῖ τὴ ζωὴ μας. Εὐχομαι νὰ ἔχουμε τὴν εὐλογία τοῦ Κυρίου μας, τὶς πρεσβεῖες τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδόμου καὶ μὲ αὐτὲς νὰ πορευθοῦμε ὅλο τὸ ὑπόλοιπο τῆς ζωῆ μας. Ἀμήν.

π. Ὁνούφριος Ἀβραμίδης

Παραινέσεις Αγίων Περὶ Ταπεινοφροσύνης

Ἐλεγαν οἱ Γέροντες ὅτι κάποτε προσφέρθηκαν στοὺς ἀδελφοὺς τῆς Σκήτης ἀπὸ λίγα ξερὰ σύκα. Κι ἐπειδὴ ἡ προσφορὰ ἦταν μηδαμινὴ, δὲν ἔστειλαν στὸν Ἀρσένιο γιὰ νὰ μὴν τὸν προσβάλλουν. Ὁ Γέροντας ὅμως τὸ πληροφορήθηκε καὶ δὲν πῆγε στὴ σύναξη λέγοντας ἸΜὲ ξεχωρίσατε μὲ τὸ νὰ μὴ μοῦ δώσετε τὴν εὐλογία ποὺ ἔστειλε ὁ Θεὸς στοὺς ἀδελφοὺς, γιὰτὶ δὲν ἤμουν ἄξιος νὰ τὴν πάρω. Σὰν τὸ ἄκουσαν ὅλοι ὠφελήθηκαν ἀπὸ τὴν ταπείνωση τοῦ Γέροντα. Πῆγε ἀμέσως καὶ τοῦ πρόσφερε ὁ πρεσβύτερος τὰ ξερὰ σύκα καὶ τὸν ὀδήγησε στὴ σύναξη μὲ πολλὴ χαρὰ.

(Γεροντικόν, ΙΕ, 12)

Εἶπε ὁ ἀββᾶς Δανιὴλ ὅτι στὴν Βαβυλώνα ζοῦσε μιὰ δαιμονισμένη, ποὺ ἦταν θυγατέρα κάποιου ἀξιωματοῦχου. Ὁ πατέρας τῆς γνώριζε ἓναν μοναχό, ποὺ τοῦ ἦταν πολὺ ἀγαπητός. Τοῦ λέει λοιπὸν αὐτός: «Κανεῖς δὲν μπορεῖ νὰ θεραπεύσει τὴ θυγατέρα σου, παρὰ οἱ ἀναχωρητὲς ποὺ γνωρίζω. Ἄν ὅμως τοὺς παρακαλέσεις, δὲν θὰ δεχθοῦν νὰ τὸ κάνουν αὐτὸ ἀπὸ ταπεινοφροσύνη. Ἀλλὰ θὰ κάνουμε τὸ ἐξῆς: Ὅταν ἔλθουν στὸ παζάρι, θὰ προσποιηθοῦμε πὼς θέλουμε τάχα νὰ ἀγοράσουμε ἐργόχειρα καὶ ὅταν ἔλθουν νὰ πληρωθοῦν, θὰ τοὺς ποῦμε νὰ προσευχηθοῦν καὶ πιστεύω ὅτι θὰ θεραπευτεῖ».

Πράγματι βγῆκαν στὴν ἀγορὰ καὶ συνάντησαν ἓνα μαθητὴ τῶν Γερόντων ποὺ καθόταν γιὰ νὰ πουλήσει τὰ ἐργόχειρα του. Τὸν πῆρε λοιπὸν αὐτὸν μαζί μὲ τὰ πανέρια καὶ τὸν ἔφερε στὸ σπίτι του γιὰ νὰ πληρωθεῖ τὴν ἀξία τους.

Ὅταν ἔφθασε ὁ μοναχὸς ἐκεῖνος στὸ σπίτι, ἦρθε ἡ δαιμονισμένη καὶ τοῦ ἔδωσε ἓνα χαστούκι. Καὶ ἐκεῖνος ἔστρεψε καὶ τὸ ἄλλο μάγουλο σύμφωνα μὲ τὴν ἐντολὴ τοῦ Κυρίου. Καὶ ὁ δαίμονας πῆσθη καὶ ἔβγαλε κραυγὴ λέγοντας: «Χάνομαι, ἡ ἐντολὴ τοῦ Ἰησοῦ μὲ διώχνει». Καὶ εὐθὺς θεραπεύθηκε ἡ γυναίκα.

Όταν ἔφτασαν ἐκεῖ οἱ Γέροντες, τοὺς ἀνέφεραν τὸ γεγονός καὶ ἐκεῖνοι δόξασαν τὸν Θεὸ καὶ εἶπαν: «Εἶναι συνηθισμένο ἢ ὑπερηφάνεια τοῦ διαβόλου, νὰ πέφτει μπροστὰ στὴν ταπείνωση, ποὺ ἐκφράζει ἡ ἐντολὴ τοῦ Χριστοῦ».

(Γεροντικόν, ΙΕ, 29)

Ἔλεγε ὁ ἀββᾶς Ἐπιφάνιος: «Ἡ Χανααία κραυγάζει καὶ εἰσακούεται, ἢ αἰμορροοῦσα σωπαίνει καὶ καλοτυχίζεται, ὁ Φαρισαῖος μιλάει δυνατὰ καὶ καταδικάζεται, ὁ Τελώνης οὔτε ἀνοίγει τὸ στόμα καὶ δικαιώνεται».

(Γεροντικόν, ΙΕ, 30)

Εἶπε ὁ ἀββᾶς Εὐάγριος: Ἀρχὴ σωτηρίας εἶναι τὸ νὰ καταδικάζεις τὸν ἑαυτὸ σου.

(Γεροντικόν, ΙΕ, 31)

Ἐγινε κάποτε συνέδριο στὰ Κελλία γιὰ κάποια ὑπόθεση, καὶ μίλησε ὁ ἀββᾶς Εὐάγριος. Τοῦ λέει τότε ὁ πρεσβύτερος: «Μᾶς εἶναι γνωστό, ἀββᾶ, ὅτι ἐὰν θὰ βρισκόσουν στὸν χώρο τῆς ἐπισκοπῆς σου, θὰ ἦσουν ἀρχηγὸς πολλῶν καὶ πολλὰς φορὲς μάλιστα. Τώρα ὅμως μένεις ἐδῶ, ὡς φιλοξενούμενος». Κι ἐκεῖνος αἰσθάνθηκε τὸ σφάλμα του χωρὶς νὰ ταραχθεῖ ἀλλὰ κουνώντας καταφατικὰ τὸ κεφάλι, τοῦ εἶπε: «Πράγματι, πάτερ, ἔτσι εἶναι ἀλλὰ μιὰ φορὰ πῆρα τὸν λόγο, δεύτερη φορὰ δὲν θὰ συμβεῖ».

(Γεροντικόν, ΙΕ, 32)

Συναξάρι

Ἡ Ἁγία Θωμαῖς

Ἡ Ἁγία Θωμαῖς γεννήθηκε τὸν δέκατο αἰῶνα μεταξὺ τοῦ 910 καὶ 913 στὸ νησὶ τῆς Λέσβου. Οἱ γονεῖς της ἦταν ὁ Μιχαὴλ καὶ

ή Καλή, ἄνθρωποι εὐγενεῖς καὶ εὐκατάστατοι, μὲ πλούσια πνευματικὰ χαρίσματα, οἱ ὅποιοι κουβαλοῦσαν τὸν σταυρὸ τῆς ἀτεκνίας, χωρὶς ὅμως νὰ ἀπελπίζονται, ἀλλὰ θέτοντας ὅλες τὶς ἐλπίδες τοὺς στὸν Θεό, προσευχόμενοι νὰ τοὺς εὐλογῆσει μὲ τὴν ἀπόκτηση ἑνὸς παιδιοῦ. Καὶ οἱ προσευχῆς τοὺς εἰσακούστηκαν. Ἡ ἴδια ἡ Παναγία ἐμφανίστηκε μὲ ὅλη τῆς τῆ δόξα στὸν ὕπνο τῆς Καλῆς καὶ τῆς ἀνήγγειλε ὅτι θὰ ἀποκτήσει παιδί πλούσιο σὲ χαρίσματα καὶ ἀγιότητα.

Μετὰ ἀπὸ ἓνα χρόνο γεννήθηκε ἡ Θωμαῖς, ἡ ὁποία ξεχώριζε ἀπ' ὅλες τὶς κοπέλες τῆς Λέσβου καὶ στὸ πνεῦμα καὶ στὸ σωματικὸ κάλλος. Ἡ καρδιά τῆς ξεχειλίει ἀπὸ ἀγάπη γιὰ τὸν Θεό, ἐνῶ ἀπὸ μικρῆ διακαῶς ποθοῦσε τὸν μοναχικὸ βίον. Ὁ πόθος τῆς ὅμως αὐτὸς ἦρθε σὲ ἀντίθεση μὲ τὴν ἐπιθυμία τῶν γονιῶν τῆς νὰ τὴν παντρέψουν. Οἱ γονεῖς τῆς δὲν ὑποχώρησαν στὰ δάκρυα τῆς Ἀγίας καὶ ἔτσι ἡ Θωμαῖς, κάνοντας ὑπακοή στοὺς γονεῖς τῆς, εἰσηλθε στὸν ἕγγαμο βίον, ὁ ὁποῖος μόνον ἀνθόσπαρτος δὲν ἦταν.

Ὁ σύζυγός τῆς, ὁ Στέφανος, ἦταν ἄνθρωπος ἄξεστος, βάρβαρος καὶ ἀκαλλιέργητος καὶ ὅσο ἔβλεπε τὴν Θωμαῖδα νὰ προσεύχεται, νὰ νηστεύει καὶ νὰ πράττει πάρα πολλές ἀγαθοεργίες, τόσο ὁ ἴδιος ἀγρίευε χτυπῶντας τὴν ἀπάνθρωπα καὶ ἀλύπητα, καίγοντας καὶ ἀνοίγοντας πληγὲς σὲ ὅλο τῆς τὸ κορμί. Καθ' ὅλη τὴ διάρκεια τοῦ ἕγγαμου βίου ἡ συμπεριφορὰ τοῦ Στεφάνου δὲν ἄλλαξε καθόλου, ἀλλὰ οὔτε καὶ ἡ Θωμαῖς σταμάτησε ν' ἀγαπάει καὶ νὰ συμπαραστέκεται στοὺς φτωχοὺς. Μάλιστα, ὅσο πιὸ πολὺ τὴν βασάνιζε ὁ σύζυγός τῆς, τόσο πιὸ πολὺ ἀναβε μέσα τῆς ἡ ἀγάπη τῆς γιὰ τὸν Χριστὸ καὶ τοὺς ἀνθρώπους, ὥστε ἔφτασε στὸ σημεῖο νὰ ντύσει μὲ τὸ δικό τῆς ἔνδυμα ἓναν ρακένδυτο καὶ ταλαιπωρημένο ἄνθρωπο μένοντα ἡ ἴδια γυμνή, προκαλῶντας βέβαια ἀκόμη περισσότερο τὴ βία συμπεριφορὰ τοῦ Στεφάνου.

Μετὰ ἀπὸ κάποια χρόνια οἱ γονεῖς τῆς μετακόμισαν στὴν Κωνσταντινούπολη, ὅπου καὶ τοὺς ἀκολούθησαν ἡ Θωμαῖς μαζί μὲ τὸν σύζυγό τῆς. Μετὰ ἀπὸ λίγο καιρὸ ὁ πατέρας τῆς κοιμήθηκε καὶ τότε ἡ μητέρα τῆς ἔγινε μοναχὴ καὶ κατόπιν ἡγουμένη στὸ μοναστήρι τῆς Θεοτόκου, γνωστὸ μὲ τὸ ὄνομα «Τὰ Μικρὰ Ρωμαίου» .

Ὁ Στέφανος, χωρίς τὴν παρουσία τῶν γονιῶν τῆς πλέον, ἀποθρασύνθηκε ἐντελῶς, ὑποβάλλοντας τὴν Ἁγία σὲ ἀκόμα πιὸ σκληρὰ βασανιστήρια μὲ τὴ δικαιολογία ὅτι σπαταλοῦσε τὴν περιουσία τους στοὺς φτωχοὺς, ἐνῶ ἐκείνη ὑπέμενε τὰ πάντα καρτερικά, προσμένοντας τὴν οὐράνια δικαίωση καὶ

ἀνταπόδοση. Ἡ Θωμαΐς μέσα ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἀθλήση ἀπέκτησε ἀπὸ τὸν Θεὸ τὸ χάρισμα τῆς θαυματουργίας καὶ θεράπευε δαιμονισμένους καὶ ἀρρώστους, ἐνῶ μὲ τὰ μαρτύριά της, ποὺ ἄρχισαν νὰ γίνονται γνωστὰ, ἀποτέλεσε παράδειγμα πρὸς μίμηση γιὰ ἄλλες γυναῖκες ποὺ εἶχαν καὶ ἐκεῖνες βάνουσους συζύγους.

Μετὰ ἀπὸ δέκα τέσσερα χρόνια πολυπαθοῦς ἔγγαμου βίου, ἡ ψυχὴ τῆς πέταξε πρὸς τὶς ἀγκάλες τοῦ Κυρίου μας τὴν ἡμέρα τῆς μνήμης τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, ἥτοι τὴν πρώτη Ἰανουαρίου. Τὸ σῶμα τῆς ἐνταφιάστηκε στὴν Ἱερὰ Μονὴ ποὺ εἶχε μονάσει καὶ ταφεῖ καὶ ἡ μητέρα της. Σαράντα ἡμέρες μετὰ, τὸ λείψανό της ἀνακομίσθηκε ἀκέραιο, ἄφθορο καὶ ἀναλλοίωτο καὶ τοποθετήθηκε σὲ ἱερὴ λάρνακα ἐντὸς τοῦ ναοῦ τῆς Μονῆς. Ἐγινε δὲ πηγὴ θαυμάτων γιὰ ὅσους προσέτρεχαν ἐκεῖ γιὰ βοήθεια ἀπὸ τὴν Ἁγία.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸν σύζυγό της Στέφανο, δαιμονίστηκε καὶ περιπλανιόταν στοὺς δρόμους τῆς Κωνσταντινούπολης σὰν ἀνήμερο θηρίο, προκαλῶντας τὸν φόβο καὶ τὸν τρόμο σὲ ὅσους τὸν συναντοῦσαν. Κάποια στιγμή βρέθηκε ἔξω ἀπὸ τὴ Μονὴ ποὺ φυλάσσονταν τὸ ἱερὸ σκῆνωμα τῆς συζύγου του. Ἐκεῖ κάποιοι νεαροὶ τὸν λυπήθηκαν καὶ τὸν ὀδήγησαν μπροστὰ στὴν Ἱερὴ Λάρνακα μὲ τὸ Ἅγιο σῶμα τῆς Θωμαΐδος. Ὁ Στέφανος θρηνοῦσε ἀπαρηγόρητα, ἐνῶ τὰ πονηρὰ πνεύματα δὲν ἤθελαν νὰ βγοῦν ἀπὸ μέσα του καὶ τὸν βασάνιζαν. Ὁ Στέφανος ἤρθε τότε σὲ συναίσθηση τῆς ἀμαρτωλότητάς του, μετανόησε καὶ ἡ Ἁγία θεράπευσε ἐκεῖνον ποὺ τῆς προκάλεσε τὰ πάνδεινα στὴν ἔγγαμη ζωὴ της.

Ὁ ἐορτασμός τῆς μνήμης τῆς Ἁγίας μεταφέρθηκε ἀπὸ τὴν πρώτη στὴν τρίτη Ἰανουαρίου, ὥστε νὰ μὴν συμπίπτει μὲ τὴν

έορτῆ τῆς Περιτομῆς τοῦ Κυρίου καὶ τὴν έορτῆ τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, ὥστε νὰ μπορεῖ νὰ πανηγυρίζεται δεόντως.

Ἀπολυτίκιον

Ύμνος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὰς θλίψεις τοῦ βίου σου, ὡς προσφορὰν λογικὴν, Χριστῷ προσενέγκασα, τὴν τῶν θαυμάτων ἰσχύν, Ὅσια, ἀντείληφας. Ὅθεν ὡς συζυγίας, ὑποτύπωσιν θείαν, μέλομεν Θωμαῖς σέ, καὶ πιστῶς σοὶ βοῶμεν Χαῖρε τῆς νήσου Λέσβου, σεμνὸν ἐγκαλλώπισμα.

Δρώμενα

Πρωτοχρονιὰ 2025

Σήμερα Τρίτη, ἀνήμερα τῆς Πρωτοχρονιάς, καὶ ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία τιμᾷ καὶ έορτάζει τὴν κατὰ Σάρκα Περιτομὴ τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καθὼς καὶ τὴ μνήμη τοῦ Ἁγίου Βασιλείου Ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας τοῦ Μεγάλου.

Ὁ Παναγιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριος παραβρέθηκε στὸν Ἱερὸ Ναὸ Τιμίου Σταυροῦ καὶ Ἀναλήψεως στὸν Εὐόσμο, ὅπου καὶ προεξῆρχε στὴν Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία. Στὸν λόγο του ὁ Ποιμενάρχης μας έστίασε στὴ συγκατάβαση τοῦ Κυρίου μας ποὺ δέχθηκε τὴν περίτμηση τῆς σαρκὸς του. Ἐπειτα, ἀνέφερε ἐπιγραμματικὰ τὸν βίο τοῦ Μεγάλου Βασιλείου τονίζοντας κάποιες ἀπὸ τὶς ἀρετὲς τοῦ σπουδαίου Ἱεράρχου καὶ Διδασκάλου.

Άμέσως μετὰ τὴ Θεία Λειτουργία καὶ ἐντὸς τοῦ Ναοῦ κόπηκε ἀπὸ τὸν Ποιμενάρχη μας ἡ Βασιλόπιτα τῆς ἐνορίας καὶ μοιράστηκε σὲ ὅλο τὸ ἐκκλησίασμα.

Ὁμιλία τοῦ ποιμενάρχου μας τοῦ Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Γρηγορίου. «Κυριακὴ πρὸ τῶν Φώτων» στὸν Καθεδρικὸ Ἱ.Ν. Ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Δεῖτε [ΕΔΩ](#)

<https://vimeo.com/manage/videos/1046335726>

Κωδ. Πρόσβασης 12345

Όμιλία τοῦ ποιμενάρχου μας τοῦ Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Γρηγορίου. «Περιτομή τοῦ Χριστοῦ» στὸν Ἱ.Ν. Τιμίου Σταυροῦ Εὐόσμου.

Δεῖτε [ΕΔΩ](#)

<https://vimeo.com/manage/videos/1047178071>

Κωδ. Πρόσβασης 12345

**Ἐὰν θέλετε νὰ λαμβάνετε δωρεὰν στὸ e-mail σας τὸ ἠλεκτρονικὸ περιοδικὸ
«Πνευματικὰ Σημειώματα» μπορείτε νὰ στείλετε στὴν διεύθυνση
imthesgrafeio@gmail.com τὰ στοιχεῖα σας.**

Ὄνομα, Ἐπώνυμο, Τηλέφωνο μὲ θέμα «Συνδρομητής».

«Πνευματικὰ Σημειώματα»

Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης
τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος
e-mail: imthesgrafeio@gmail.com

Ἵπεύθυνος Ἔκδοσης:

† Πρεσβύτερος Ὀνούφριος Ἀβραμίδης τηλ: 6989286400
ἐφημέριος Ἱ. Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κατερίνης

